

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Dend præg Sool, som heele Verden

Citation: Kingo, Thomas: "Dend præg Sool, som heele Verden", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 330. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo03val-shoot-workid90939.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Dend tredie Aften-Sang (Melodien findis paa dend 22, og 23. Side.)

1.

Dend prægtig Sool, som hele Verden glæder,
Saa sædelig hen fra vor Syyn aftræder,
Og Natten bæller ud, som af en Ørk,
O Lyvsens Fader! hos mig Arme vandre,
Som Mørket kand til Liv og Lyvs forandre,
Og Lyvs til Mørk.

2.

Ach GUD! du skalt mig ey af Haanden slippe,
Om end dend gandske Verden skulde glippe,
Thi jeg af Moders Liv er paa dig kast!
Om Bierge sank, og Verden vild' omvelte,
Og Elementerne de vilde smelte,
Jeg staar dog fast.

3.

Naar jeg, O GUD! din Omhu ræt betragter
Og dine Øynis tusindfolde Vagter,
Da rører sig ræt hver en draabe Blood,
Thi som jeg frem paa Leve-Trappen stiger
Utallig tusind Vidne til mig siger
At GUD er good.

*
- 331

4.

Siig dog, min Siæl, om nogen Sool er runden
Op over Hoved dit, og er forsvunden
Foruden noget sær GUDs Naadis Tegn?
Luk derfor op dit Hiertis Live-Aare,

Lad flyde ud din Tak, i dine Taare,
Som Dug og Regn.

5.

I Dag, i Dag er det din store Naade
At Satan over mig ey fik at raade,
Enddog min Synd det havde vel fortient:
Dog haver din Miskundhed mig omringed,
At Satans Anslag haver ey gelinged,
Men er afvendt.

6.

Jeg er ey kast ved Siugdom ned paa Leye,
Guds Engle har paa alle mine Veye
Haand-baared mig fra Fald og Fode-stød!
GUD til mit Kald har givet Naad' og Lykke,
Mig har ey manglet et nødtørfdigt Stykke
Af daglig Brød.

7.

Min blodig Synd, min Siælis Skam og Skade,
Den Slange-Edder, som jeg burde hade,
Og dog i Dag har hersket i mit Kiød,
O GUD, du den med JEsu Blood udslette
Og gak ey med mig Syndere i Rætte,
For din Søns Død.

332

8.

Jeg der med nu til Søvn min' Øyne skikker,
Thi Synden, som i Kiødet boer og stikker
Forsonet er, saa dend ey skade kand:
Min Seng opvartis af GUDs Engle-Skare,
Min Siæl og Liv skal JEsus selv bevare
Min Frelsermand.

9.

Sov da, sov hen, mig skal ey Satan vække,
Og ey med Drømm' og Helved-syner skrekke,
Jeg seer min GUD i søvne hos mig staa,
Jeg skadis ey paa mindste Bloode-draabe,
I søvne jeg ved JEsu Død kand haabe
Nyt Liv at faa.

10.

Lad ingen Nat, O GUD! dit Ord formørke
Giv Vægterne i Zion Kraft og Styrke
Velsigne Kongens Huus, og sæt din Vagt
Omkring hans Rjger og hans Arve-Lande,
Giv viise Raad, Hans Fiender at modstande
Med Lykk' og Magt.

11.

Besøg hvert Huuß og ingen udelukke,
Fra disse mine dybe Hierte-sukke,
Giv alle svage Roo og Hierte-taal:
GUD med sin Aand dem alle kraftig røre,
Som efter HERrens Ville ræt skal gjøre
Med Dødsens Skaal.

333

12.

Far der med vel ald Verdens Pragt og Ære,
Jeg vil min Død ræt nu af Søvnens lære,
Lyvs over mig dit Ansigts Salighed!
Saa skal jeg fort med Morgenstiernen ile,
Og takke dig for søder Natte-hvile,
For Roo og Fred.

13.

Kingo, Thomas, *Samlede skrifter 3, 1939-74.*

Lad endelig din Aand fra mig ey vige,
Naar jeg i Dødsens Dal skal nederstige,
Vær da, O GUD, min Trøst og Støde-stav!
Lad da min Siæl ad Døden haanlig smile,
Mit Legeme i Livsens Haab sig hvile
Udi sin Grav.